

ÚTERSÝ LIST

dvoměsíčník občanů městečka Úterý ••• od roku 2012

Vážení čtenáři,

do rukou se Vám dostává mimořádné číslo Úterského Listu, které jsme se rozhodli vydat, abychom Vás informovali o nastalých změnách v našem časopise.

Nejprve k jeho historii – Úterský List vychází jako dvoměsíčník občanů Úterý od počátku roku 2012, kdy se skupina sousedů dohodla, že bude vydávat společnou veřejnou tiskovinu. K dnešnímu dni máme za sebou 20 jednotlivých čísel, vydaných jako výsledek spolupráce členů redakce, dalších přispěvatelů a obce. Redakce je tvořena dobrovolnými členy, kteří práci na každém čísle (zhruba v rozsahu 70ti hodin) vykonávají bezplatně. Podoba Listu je jejich společným autorským projektem.

Skladba našeho Listu je pestrá, snaží se reagovat na zájmy a potřeby čtenářů. Otiskujeme texty původní i převzaté, přinášíme rozhovory s osobnostmi, informujeme o veřejném dění, pečujeme o místní historicko-kulturní realie. Snažíme se také plnit roli veřejné služby – zveřejňováním oznámení obce či příspěvků jednotlivých občanů. Do obsahu mimoredakčních příspěvků nezahnujeme, akceptujeme každý, který není v rozporu se zákonem. Svou činností usilujeme o veřejný dialog a respekt ke svobodě slova.

Věříme, že péče o tyto hodnoty se každému společenství vyplatí. Usmadňuje otevřenou komunikaci, zvyšuje vnímavost pro potřeby jednotlivců i celku a přispívá tak k lepšímu soužití obyvatel.

Proto cítíme potřebu reagovat na postup vedení obce, které zcela nečekaně spolupráci s Listem dne 4. 5. 2015 ukončilo (viz dopis starosty ze dne 5. 5. na straně 2). Je to akt překvapivý, neboť mu dne 30. 3. tohoto roku předcházela společná schůzka redakce a zastupitelstva, na níž bylo o spolupráci s Listem

jednomyslně rozhodnuto. Do redakce byl nominován zástupce obce – místostarosta Zdeněk Škarda, který se dne 27. 4. zúčastnil pravidelné schůzky redakční rady. Velmi nás proto zarazilo, když radnice dne 4. 5. na neveřejné schůzi zastupitelstva spolupráci jednostranně vypověděla. Je otázkou, nakolik je závazné rozhodování našich zastupitelů....

Za spolupráci při tisku a překládání Listu nicméně všem pracovníkům městského úřadu děkujeme.

Náš List zůstává svůj (a váš). I nadále bude informovat, vzdělávat a bavit. Uvítáme příspěvky a náměty čtenářů. Zachováme otevřený prostor pro různé názory. Věříme, že nám udržíte svou přízeň.

za redakci Ida „Štěkna“ Kaiserová

P.S.: Další číslo Úterského Listu by mělo vyjít v pravidelném termínu, tj. počátkem června a dostanete ho na obvyklých distribučních místech. Redakce uvítá jakoukoliv pomoc s výrobou (především tiskem včetně finančního příspěvku) a distribucí našeho periodika.

foto Lewis Hine, 1910

Městský úřad Úterý

Úterý čp.1, 330 40 Úterý
tel.: 373 312 201
Redakce Úterského listu
Úterý
330 40 Úterý
fax.: 373 315 473

IČO: 0025846

DIČ:CZ00258466

V Úterý dne 5. 5. 2015

Sdělení o ukončení spolupráce

Sdělujeme Vám, že dne 4. 5. 2015 na poradě zastupitelů města Úterý bylo rozhodnuto všemi přítomnými 7 zastupiteli ukončení spolupráce při vydávání Úterského listu.

Děkujeme za dosavadní spolupráci.

S pozdravem

Václav Konstantinovič
starosta města

Nejbližší akce v Úterý a okolí

15. 5. Muzejní noc – Na vlně BAROKA
muzeum Nečtiny, 16:00-24:00
16. 5. Úterský kopec 2015
jízda veteránů do vrchu, start v 11:00
23. 5. Enduro Cross Country
motocyklový závod v Úterý, od 10:00
Hippies Oldýs od 19:00
29. 5. Svátek sousedů v Domě Na Růžku
v Úterý, od 15:00
pořádá Úterský spolek BART
30. 5. Smetanovo trio
(Haydn, Martinů, Zemlinsky)
zámek Manětín, od 20:00
6. 6. Den dětí, Nečtiny, sportovní areál
od 13:00
11. 6. Animal Exitus-Spitfire Company
divadlo, kaple Sv. Anny, Nečtiny
- 12.-14. 6. Víkend otevřených zahrad
Bečovská botanická zahrada
13. 6. Z Bečova za minerálními prameny
Bečovská botanická zahrada
- 13.-14. 6. Víkend otevřených zahrad, Trval-
ková zahrada manželů Svobodových,
sobota 14:00 bavorská dechovka
15. 6. Písečná žena – Nanohach (tanec)
divadlo, kaple Sv. Anny, Nečtiny

REGIONÁLNÍ MUZEUM NEČTINSKA
srdečně zve
na Muzejní noc

Na vlně baroka
15.5.2015

18.00 - 24.00h
Vstup 20,- Kč

- Prezentace baroka na venkově a na zámku
- Prohlídka celého muzea
- Baroční dílničky
- Baroční kvízy
- Baroční móda
- Baroční umění
- Baroční účesy
- Baroční jídelníček
- Baroční architektura

18. 6. Yuky Suzuki – utdoor tanec
kaple Sv. Anny, Nečtiny
26. 6. Seeds of Dance, 19.00
kaple Sv. Anny, Nečtiny
27. 6. Festival Letem světem
muzeum Nečtiny, 13:00-20:00

ZAHÁJENÍ LÁŽEŇSKÉ A TURISTICKÉ SEZÓNY na Konstantinolázeňsku

Konstantinovy Lázně I 23. 5. 2015

*sobota
v lázních*

10:10 příjezd vlaku *RegioShark* z Plzně

Odjezd vlaku z Plzně hl.n. v 9:05. Moderní motorový vlak *RegioShark* bude na trati Plzeň - Pílovany - Bezručice jezdit po celý den střídavě se soupravou *RegioNova*.

10:30 *žehnáni pramenů - Prusíkův pramen*

Prameny požehná biskup plzeňský Mons. František Radkovský. Vystoupí komorní smíšený sbor Vox Imperfecta pod vedením Pavla Dolanského.

11:00 **PROJDETE SI KONSTANTINKY!**

Poznejte Konstantinovy Lázně a okolí během jedné ze dvou vycházek. První je určena pro rodiny s dětmi, které po cestě čekají různé úkoly a hry. Druhou vycházku vede průvodce Gustav Černý a je vhodná i pro seniory. Každá vycházka trvá cca 2 hod, začátek před LD Prusík.

12:30 **PROHLÍDKY BALNEOPROVOZU A HOTELU LÖWENSTEIN**

Prohlídka balneoprovozu lázeňského domu Prusík. Začátek na recepci. Prohlídka Spa Boutique Hotelu Löwenstein. Začátek na recepci.

13:00 **slavnostní zahájení lázeňské a turistické sezóny**

Zástupci obcí Mikroregionu Konstantinolázeňsko a turisté. Dechový orchestr mládeže *Juvenka*.

14:30 **DIVADLO PRO DĚTI** loutkové představení pro děti v Autobuse 2015

15:30 **M.H.S.** koncert plzeňské country skupiny

16:30 **DIVADLO PRO DĚTI** loutkové představení pro děti v Autobuse 2015

17:30 **M.H.S.** koncert plzeňské country skupiny

20:00 **Plavci Honzy Vančury & Irena Budweiserová**

Koncert legendární české country-folkové skupiny a známé zpěvačky.

22:00 **OHŇOVÁ SHOW**

lázeňský park

- řemeslný jarmark
- výtvarné dílny pro děti
- prezentace obcí Mikroregionu Konstantinolázeňsko
- Autobus 2015

další program

- výstava Klubu výtvarníků Borska na Malé scéně v KD (12-16 hod.)
- Po celý den **sleva 10% na vstup do bazénu Wellness centra Konstantin**. Otevřeno 10-21 hod.
- Restaurace v celých lázních nabízí speciální menu.
- K návštěvě zve **Kavárna Srdíčko** v LD Prusík s nabídkou domácích palačinek, dezertů a zmrzlin.

*moderuje Petr Jančařík
vstup dobrovolný*

Nejen o svobodě slova se starostou Svojšína panem Karlem Petráněm (1. část)

Pro toto naše mimořádné vydání jsme se s prosbou o rozhovor obrátili na pana Karla Petráně – úspěšného starostu obce Svojšín nedaleko Stříbra. Za minulého režimu působil aktivně v disentu, byl členem Charty 77, signatářem dokumentu Několik vět a účastnil se i řady jiných aktivit. Ve své společenské angažovanosti pokračoval intenzivně i po roce 1989. Druhá část rozhovoru, která vyjde v příštím čísle, se věnuje hlavně jeho působení v pozici starosty Svojšína.

Jaká byla vaše hlavní motivace k účasti na aktivitách, jako byla Charta 77?

Důvodem je zřejmě naturel člověka, jeho svědomí a osobní přesvědčení. To, zda chce život strávit jen pro své osobní potěšení, nebo kriticky vnímá společenskou situaci. To, že jsou mu upírána základní lidská práva, jako je svoboda slova. Já si již od dětství uvědomoval, že některé věci jsou jinak, než jak jsou nám ve škole vykládány.

Do aktivit jako byl pionýr či SSM, jsem se odmítl zapojovat. Podezířel mě bylo hlavně to, že byly spojovány s názorem, který mě byl vnucován, aniž by se někdo ptal na názor můj. Ovšem tehdejší ideologický boj byl kupodivu jasnější než dnes. Existovaly dva tábory, na jedné straně totalitní režim a na druhé občanská společnost, která byla jednotná – měla společného nepřítele. Ačkoliv to bylo samozřejmě obecně těžší, protože hrozily represe a člověk byl stavěn před otázku, zda mu to stojí za to. Nesmířil jsem se však s představou, že žiji v době, kde nemohu říkat co chci, cestovat, kam chci, číst nebo poslouchat to, co chci. Stejně tak to, že jsem byl nucen chodit k volbám.

To bylo mé přesvědčení od mládí. Brzy jsem se dopídlil, že existuje zakázaná literatura a přes omezené zdroje jsem si začal obzor

rozšiřovat. Celé to vyústilo v mé aktivní zapojení do struktur Charty. Byl jsem i aktivistou dalších hnutí, jako bylo Hnutí za občanskou svobodu, na které bylo navázáno prohlášení známé jako Několik vět. Samizdatových tiskovin bylo v posledních letech režimu daleko více, ovšem ne tak známých. Bylo to období, kdy už se leccos mohlo, jako např. povolená demonstrace na Škroupově náměstí v Praze atd. Takže aktivity lidí, jako jsem byl já, byly mnohonásobně širší. Například prostředky na vydávání jsme získávali tak, že jsme se scházeli v Severních Čechách, kde jsme znovu sázeli poškozené lesy a tak si na vlastní provoz vydělávali.

Později po revoluci, při vydávání různých občanských zpravodajů, jsem to měl daleko jednodušší, protože jsem měl na co navázat. V dnešní době velice podporuji vydávání různých takových tiskovin, pokud je občan nespokojen a to proto, že to devětaosmdesátým rokem neskončilo absolutně, nýbrž jen zdánlivě. Je to širší problém – když se dnes podíváme, kdo vlastní drtivou většinu novin, je to zpravidla jeden jediný člověk. Takže za svobodu slova je potřeba bojovat neustále.

Setkal jsem se s názorem, že situace chartistů v okrajových částech republiky, jako bylo Tachovsko, byla znatelně těžší.

Tak to mohu potvrdit na vlastní kůži. V okrese údajně podepsali Chartu jen čtyři lidé; já osobně vím jen o Petrovi Kahovcovi ze Stříbra. Když jsem v Praze Chartu podepsal a dojel domů, tak místní předseda KSČ už to věděl. Z čehož si můžete udělat představu, jak zde situace vypadala. Ovšem osobně jsem měl nakonec štěstí, protože mě před převratem nestačili zavřít. Ale měl jsem domácí vězení, tedy nesměl jsem navštěvovat velká města jako Plzeň, Prahu nebo Karlovy Vary při všech významných datech nebo výročích, kdy hrozilo, že bych se mohl účastnit demonstrací. Každý den jsem se cítil v hledáčku STB. Když jsem se třeba vrátil z práce, už na mě před domem čekali pánové a vedli se mnou hovory, při kterých se spíše snažili získat mě na svou stranu a ke spolupráci. Teprve, když zjistili, že je jejich snaha marná, následovala perzekuce a nakonec i kriminál. Ale tomu jsem těsně unikl.

Máte nějak zdokumentovanou svou tehdejší činnost?

Archiv svých aktivit jsem si nevedl. K tomu jsou povoláni jiní. Archiv mám především ve své vlastní hlavě a myslím, že osobní předávání zkušenosti je nakonec často lepší než jakékoliv tiskoviny. V tom já vidím svou roli.

Jak jste pokračoval ve svém veřejném působení po sametové revoluci?

Aktivní jsem byl ihned v prvních revolučních dnech, kdy jsem nejen zde, ale všude v okolí pomáhal zakládat Občanská fóra. V Černošíně, v Olbramově, v Tachově, ve Stříbře, tam všude jsem byl přítomen okamžiku vzniku a pomáhal překonávat počáteční zmatky. Zde na venkově se revoluce šířila pomaleji. Soudruzi si mysleli, že demonstrace probíhající v Praze jsou jako ty předchozí, že se opět spacifikují a bude klid.

Stal jsem se pak členem koordinačního centra okresního výboru OF. Tam jsem byl téměř po celou dobu působnosti tohoto orgánu. Především jsem pak působil ve vyřazovacích

komisích příslušníků policie. První čtvrt roku po revoluci se tito pánové velmi báli, protože nevěděli ještě, že revoluce bude až tak sametová. Navštěvovali mě a omlouvali se, že mě nikdy nic neudělali a prosili, abych je nechal v práci. Prověřovali jsme materiály jak policistů, tak estébáků v okresním sboru, ale zjistili jsme, že jejich spisy jsou vybrakované a nebylo v nich dohromady nic, čeho by se dalo chytit. V kádrových materiálech zpravidla stálo, že „řádně plní své úkoly“. Pouze, pokud jsme je osobně znali jako příslušníky sledovacího orgánu STB a věděli o nich, že porušovali zákony, bili lidi a vysazovali je v noci z auta, ty jsme z principu doporučit nemohli.

Tato přílišná sametovost ve mně zanechávala pocit, že má práce pozbývá smysl a nastal čas posunout se jinam. A tak jsem se poprvé v životě stal členem strany, Křesťanskodemokratické strany Václava Bendy. Jednak proto, že jsem křesťan a pak jako bývalý disident jsem Václava Bendu znal osobně a byl pro mne zárukou toho, co jsem postrádal v tvořících se řádných orgánech, kde se již začínaly rozdávat trafiky a vliv.

Ve straně jsem se stal předsedou krajské organizace a republikového výboru. Ovšem, život není tak jednoduchý, jak si člověk představuje. Ve straně došlo k určitému puči, kdy pozdější ministr financí pan Pilip sesadil pana Bendu, nakrátko se stal sám předsedou a pak bylo odsouhlaseno sloučení strany s ODS. Jen proto, aby se někteří mohli dostat do parlamentu. Když se nakonec ujasnilo, za jakých podmínek se ódeeska chce sloučit, vyšlo najevo, že se celá strana zahodila kvůli dvěma, možná třem potenciálním mandátům. To byl velmi mizerný výsledek. Je to ale jen můj osobní názor.

Někteří více křesťansky orientovaní členové zamířili do KDU-ČSL, někteří úplně s politikou skončili a já jsem dospěl k myšlence, že bych měl pokračovat tam, kde sám mohu něco ovlivnit. Vrátil jsem tedy zpět do místa, kde jsem se narodil a vyrůstal. Přitom

jsem se mohl vydat úplně opačně, protože jako předseda plzeňské krajské organizace jsem se mohl posunout výš a stát se poslancem. Ale to bych musel „s vlky výtí“ a to jsem rozhodně nechtěl. Zkušenost to však byla dobrá.

Tehdy jste se rozhodl ucházet se o post starosty Svojšína?

Já se obrátil k místní politice. Zde na Tachovsku se nám podařilo úplně vyměnit vedení a v tradičně komunistickém okrese donutit staré kádry odejít. Hned po revoluci jsme začali ve Střibře vydávat Demokratické listy. Vydali jsme asi 25 čísel čtrnáctideníku za vlastní peníze, nezávisle na místním úřadu. Měl jsem prostě potřebu angažovat se v komunální politice a ne získávat postavení. Ačkoliv jsem měl určitý náskok před ostatními díky známosti mé osoby. Když jsem ale zjistil, jak i zde nad obecnými zájmy převládají ty osobní a prospěchářské, dospěl jsem k tomu, že se sám musím stát tím „nejvyš-

ším“, pokud chci něco změnit, bohužel.

Poznával jsem, že málokdo z těch místních mocných chápe nabídku pomoci jako pomoc, ale berou ji spíše jako ohrožení. Ohrožení v tom smyslu, že jim chci odebrat jejich vliv a postavení. Přitom ten, kdo by takovou nabídku přijal, bude na tom lépe. Získá aktivní lidi a nebude na vše sám.

Založili jsme občanské združení, chtěli jsme si pronajmout zámecké zahrady a nezištně se o ně začít starat. Ale ne, nešlo to. Chápali nás jen jako konkurenci své moci. Já ale nechtěl bojovat s lidmi zde na vesnici, se kterými jsem vyrůstal a chodil do školy, to mě připadalo směšné a zbytečné. K čemu nám tedy byla politická změna, když nemůžeme pracovat na vlastních dílech, která nám byla dříve upírána? Šel jsem tedy kandidovat a to od začátku s jasně přiznaným cílem stát se starostou.

*pokračování v příštím čísle
ptal se C. Kozák*

Stále věřím ve zdravý rozum

Před volbami jsem měla skromné přání do dalšího období. Aby všichni zastupitelé, kteří budou námi zvoleni, dokázali pracovat tak, aby Úterý dovedli k finanční nezávislosti a k pochopení a dialogu mezi všemi Úterskými občany. K tomu je ovšem prvním předpokladem umění naslouchat jiným a potom vést kultivovaný a věcný rozhovor, byť se názory mohou lišit. Jak se zdá, prozatím toho zřejmě nejsme schopni. Sami tak dáváme prostor manipulaci a zákulisním bojůvkám, které jsou často výsledkem emotivního jednání, bez reálného podkladu. K tomu ještě přidejme strach z vyslovení vlastního názoru na veřejnosti a máme výsledné klima. Možná, že kdybychom dokázali o věcech otevřeně

a beze strachu hovořit a jiný názor na problémy v Úterý by nebyl chápán jako útok a kritika ale jako hledání nejlepších řešení pro místo, které myslím máme všichni rádi... Možná bychom potom zjistili, že ten „nepřítel“ (který tady žije se mnou a v podstatě chce totéž) nemá tři hlavy a nesrší oheň a síru.

Proto stále věřím ve zdravý a věcný přístup. Manipulace a boje totiž berou daleko více energie a nemá z toho nikdo dobrý pocit. Prostě je to nezdravé a člověku to nesevďčí. Ovšem pravdou zůstává, že jakýkoliv organizmus, člověk nebo společnost se prostě začne uzdravovat teprve tehdy, když si uvědomí, že s ním není cosi v pořádku a že se uzdravit chce.

Stáňa Tučková

---

příspěvky do příštího čísla posílejte nejpozději do 20. 5. 2015

Úterský list – dvouměsíčník občanů městečka Úterý. Redakce: Ida Kaiserová (šéfredaktor), Stáňa Tučková, Kateřina Vlažná, Kamila Kozáková, Jan Florian, Cyril Kozák. Příspěvky posílejte na email utersky-list@centrum.cz. Vydává redakce Úterského listu. Úterský list získáte zdarma v prodejně potravin Úterý a v hostinci „U kašny“.